

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. Монтана, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИР СЕМОВ**

при участието на секретаря **ГИНКА АТ. МИТОВА**
като разгледа докладваното от **КРАСИМИР СЕМОВ** Административно наказателно дело № 20231630201022 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 12-2300112/31.07.2023г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на „Й. И.” (посочено технически погрешно в жалбата „И.“) ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.София, представлявано от Р. В. Й., в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл.413, ал.2 от КТ, за административно нарушение по чл.6, ал.2 от Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от Кодекса на труда (КТ).

Недоволно от Наказателното постановление „Й. И.” ЕООД гр.София, с представител Р. В. Й., моли да бъде отменено, алтернативно изменено. Редовно призовано, дружеството не изпраща представител в съдебно заседание, и не се излагат допълнителни доводи извън ваведените с жалбата.

Въззиваемата страна, като административно-наказващ орган, Директор Дирекция „ИТ” Монтана чрез процесуален представител ст. юриконсулт С. К., моли да се потвърди наказателното постановление, като законосъобразно в открито съдебно заседание и чрез изложени доводи в писмена защита, с искане да се присъди юриконсулско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима, но неоснователна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок, имайки

предвид допълнително изисканите данни от ЕКОНТ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

На 02.06.2023г. на място в обект – ремонт на ОУ „ОТЕЦ ПАИСИЙ“, находящо се в с.Мадан, област Монтана, обект на „Й. И.“ ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.София, за да се установи дали са изпълнени предписания дадени от предходна проверка, била извършена повторна проверка по спазване на трудовото законодателство и осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Св.Л. К. Р. – гл. инспектор в Дирекция „ИТ“ - Монтана съвместно с колежката му към този момент св.К. В. С., установили, че поставеният на 26.04.2023г. специален знак за спиране (лента) е премахнат и на строителното скеле работят хора, без работодателят да е съставил протокол и уведомил писмено Дирекция „ИТ“ – Монтана, поради което „Й. И.“ ЕООД, ЕИК XXXXX гр.София в качеството си на работодател не е изпълнил задължението си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като не е уведомил писмено Дирекция „ИТ“ – Монтана за премахването на специалният знак за спиране, поставен на скелето на обекта.

За извършената проверка бил съставен протокол № ПР № 2320948/15.06.2023г., преди това Акт за спиране от 26.04.2023г., подкрепени с надлежни документи удостоверяващи извършено връчване на протокола, акта за спиране и на протокол за извършена предходна проверка № ПР 2315725/05.05.2023г.

До „Й. И.“ ЕООД гр.София, представлявано от Р. В. Й. била изпратена покана изх. № 23055823/15.06.2023г., получена на 16.06.2023г., за съставяне на АУАН на 03.07.2023г. в 14:00 часа, на която дата и час представител на дружеството не се е явил в Дирекция „ИТ“ - Монтана, пл.”Жеравица” № 5, ет.3, стая № 306, поради което АУАН е бил съставен съгласно чл.40, ал.2 от ЗАНН на 04.07.2023г. и връчен на 06.07.2023г. съгласно чл.416, ал.3 от КТ.

За установеното административно нарушение по чл.6, ал.2 от Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ св.Л. К. Р. в присъствието на св.К. В. С. и св.С. О. Ш., съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12-2300112/04.07.2023г. спрямо работодателя „Й. И.“ ЕООД гр.София, представлявано от Р. В. Й., връчен при условията на чл.416, ал.3 от КТ. Няма данни да са подадени в законния 7 – дневен срок писмени възражения от нарушителя.

На базата на изготвения АУАН № 12 – 2300112/04.07.2023г., протокол за извършена проверка № ПР № 2320948/15.06.2023г., Акт за спиране от 26.04.2023г, Директор Дирекция ”ИТ” - Монтана намерил, че „Й. И.“ ЕООД гр.София, представлявано от Р. В. Й. в качеството си на работодател е извършило административно нарушение по смисъла на чл.6, ал.2 от Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ, поради което

било санкционирано на основание чл.413, ал.2 от КТ.

„Й. И.” ЕООД гр.София, представлявано от Р. В. Й. излага следните доводи за отмяна на обжалваното НП:

Считам НП, с което е ангажирана отговорността ми за нарушение на чл.6, ал.2 от Наредба № РД - 07 - 3 за определяне на правилата за поставяне и графично изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ за неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което го обжалвам в законоустановения срок, по изложените по-долу съображения.

Съгласно мотивите на обжалваното наказателно постановление, се касае за нарушение на трудовото законодателство, а именно: неуведомяване на Дирекция „ИТ“ - Монтана за премахването на специален знак. Нарушението е съществено, тъй като може да доведе до вредни последици за работниците, както и се създават предпоставки за инциденти, които могат да застрашат живота и здравето на работещите.

Във връзка с горното се твърди, че при извършена проверка на предписанията, дадени с протокол от 02.06.2023г. на място в обект „Ремонт на ОУ „Отец Паисий”, находящо се в с.Мадан, обект на „Й. И.” ЕООД - София, при която се установи, че поставения на 26.04.2023г. специален знак за спиране (лента) е премахнат и на скелето работят хора, без работодателят да е съставил протокол и уведомил писмено Дирекция „ИТ“ - Монтана. От горното се установява, че дружеството в качеството си на работодател, не е изпълнил задължението си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като не е уведомил писмено Дирекция „ИТ”- Монтана за премахването на специалния знак за спиране поставен на скелето на обекта.

С оглед горепосоченото наказващият орган е приел, че е извършено нарушение на чл.6, ал.2 от Наредба № РД - 07 - 3 за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 КТ, поради което на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.413, ал.2 КТ на представляваното от мен дружество е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Считам, че в производството по ангажиране на административно наказателната ми отговорност са допуснати нарушения, които водят до порок в обвинителната функция на АУАН и НП. Посочена като нарушена е разпоредбата на чл.6, ал.2 от Наредба № РД - 07 - 3 за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 КТ. В разпоредбата на чл.413, ал.2 КТ е предвидено, че работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. Тази разпоредба предвижда също административно-наказателна отговорност за работодател, който не изпълни задълженията си за

осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. Цитираната санкционна разпоредба регламентира бланкетен административно - наказателен състав, доколкото в нея не са описани конкретните задължения на работодателя, чието неизпълнение се явява основание за ангажиране на административно-наказателната му отговорност. В случая, наказващият орган е приел, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл.6, ал.2 от Наредба № РД - 07 - 3 за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т. 3 КТ, според която „За действията по предходната алинея работодателят съставя протокол и в срок до три дни писмено уведомява контролния орган, поставил специалния знак за спиране”. Считам, че цитираната разпоредба посочена като нарушена, по никакъв начин не застрашава живота и здравето на работниците, още повече да може да служи като основание за реализиране на административно-наказателна отговорност, което се явява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Отделно от горното, с оглед на обективните характеристики на самото нарушение в конкретния случай, считам че е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН. От допуснатото нарушение не са произлезли вредни последици за работниците и обществото като цяло, поради което и обществената му опасност следва да се приеме, че е много по-ниска от тази на останалите нарушения от този вид. Като не е отчел тези обстоятелства, които в своята съвкупност налагат извода за едно като цяло отговорно и правилно отношение на въззивното дружество към законоустановения ред в страната, наказващият орган неправилно е наложил на жалбоподателя административно наказание “имуществена санкция” в размер 2 000 лева.

Отделно от това, при индивидуализиране на наказанието АНО е допуснал нарушение на разпоредбата на чл.27, ал.2 ЗАНН, тъй като не е изложил никакви мотиви въз основа на какви обективни обстоятелства е счел, че следва да наложи санкция в завишен, а не в минимален размер.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, в т.ч. непосредствено събраните в хода на съдебното следствие, и след като провери възраженията на жалбоподателя, намира, че административно-наказващия орган е приложил правилно закона. Събраните по делото писмени и гласни доказателства доказват извършено административно нарушение по чл.6, ал.2 от Наредба РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ. Нарушението е доказано чрез писмените и гласни доказателства по делото. Показанията на св.Р. и св.С. са в подкрепа на изложеното в АУАН и НП и настоящия съд изцяло ги кредитира. Св.Ш. е свидетел при съставяне на АУАН. Съдът не споделя доводите за отмяна на НП, тъй като чрез приложения по делото акт за спиране от 26.04.2023г., е доказано по несъмнен начин нарушението по чл.6, ал.2 от Наредба РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ, и чрез показанията на св.Р. като водещ и двете

проверки, съгласно които не само, че не е била уведомена Дирекция „ИТ“ – Монтана по надлежен ред, както изиска чл.6, ал.2 от Наредба РД – 07 – 3 от 03.11.2016г., но е и установено, че въпреки издадения акт за спиране, работното строително скеле не е било приведено съгласно дадените указания, така че да не се създава опасност за живота и здравето на работещите на него работници, а именно скелето продължавало да е без парапети и подове на всички работещи нива. Съдът изцяло кредитира показанията на св.Р., които са обективни и в контекста на писмените доказателства по делото.

Съгласно чл.6, ал.1 от Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ – „Премахването на специалните знаци за спиране се извършва от работодателя, **след като са били отстранени рисковете, застрашаващи живота и здравето на хората, и нарушенията, посочени в акта за спиране**“.

Съгласно чл.6, ал.2 от Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ – „За действията по предходната алинея работодателят съставя протокол и в срок до три дни писмено уведомява контролния орган, поставил специалния знак за спиране“.

Съгласно чл.413, ал.2 от КТ – „Работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.“.

НАРЕДБА № РД-07-3 от 3.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от Кодекса на труда, издадена от министъра на труда и социалната политика, обн., ДВ, бр.90 от 15.11.2016г., в сила от 16.12.2016г., е издадена на основание чл.404, ал.2 от КТ.

Съгласно чл.4, ал.1 от НАРЕДБА № РД-07-3 от 3.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ – „Поставянето на специалния знак за спиране се извършва непосредствено след установяване на нарушенията на правилата за здравословни и безопасни условия на труд, които застрашават живота и здравето на хората“.

Съгласно чл.5, ал.1 и ал.2 от НАРЕДБА № РД-07-3 от 3.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ – (1).След поставянето на специалния знак за спиране работодателите, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да преустановят дейностите в спряното предприятие, производство, обект или на спряното работно място, както и да прекратят експлоатацията на спряната машина или съоръжение. (2) В случаите по ал.1 е допустимо да се извършват

само дейности или работи, с които се отстраняват рисковете, застрашаващи живота и здравето на хората, и такива по отстраняване на нарушенията, посочени в акта за спиране.

Като се имат предвид горесцитираните разпоредби, „Й. И.“ ЕООД гр.София като работодател НЕ е изпълнил задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, поради и което правилно му е наложена имуществена санкция по чл.413, ал.2 от КТ.

На практика установеното административно нарушение по чл.6, ал.2 от Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ не се оспорва и затова е безпредметно съдът да навежда доводи в детайли. Приложените и приобщени по делото писмени и гласни доказателства, доказват по несъмнен начин извършеното, установеното и неотстранено веднага административно нарушение по чл.6, ал.2 от Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ.

Настоящият съд установява, че при установяване на административното нарушение, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя, спазени са изискванията на ЗАНН и КТ при съставяне на АУАН и впоследствие при изготвяне на обжалваното НП.

Правилно не е била приложена разпоредбата на чл.415в, ал.1 от КТ (Нов - ДВ, бр.108 от 2008г., изм., бр.58 от 2010г., в сила от 30.07.2010г., бр.7 от 2012г.) от АНО, тъй като видно от доказателствата по делото нарушението не е отстранено веднага след установяването му, напротив премахнат е поставен специален знак за спиране (лента), в нарушение на изискванията на Наредба № РД – 07 – 3 от 03.11.2016г. за определяне на правилата за поставяне и графичното изображение на знака по чл.404, ал.1, т.3 от КТ. Специална разпоредба на чл.415в КТ изключва приложението на общата по чл.28 от ЗАНН, за да се навеждат доводи в тази насока. За прецизност следва да се отбележи, че съдът не споделя доводите на жалбоподателя за приложение на чл.28 от ЗАНН, защото намира, че нарушението не е маловажно. Съдебната практика е категорична, че нарушения от вида на процесното, не може и не следва да се квалифицира като „маловажно“, тъй като е свързано с неизпълнения на задължения свързани с осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд за работещите, изведени като първостепенна задача на всеки спазващ нормативните изисквания работодател. В случаят не само, че Дирекция „ИТ“ – Монтана не е била надлежно уведомена към 02.06.2023г. за премахнатия специален знак, но и работното строително скеле е продължавало да бъде опасно за живота и здравето на работещите на него, въпреки указанията на проверяващите и издадения акт за спиране от 26.04.2023г.

Съдът намира, че с наложената като размер имуществена санкция,

административно-наказващия орган е съобразил в пълнота обстоятелствата по чл.27, ал.2 и чл.83 от ЗАНН. Съдът констатира, че с оглед тежестта на извършеното нарушение и обстоятелствата при които е извършено, наложената имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева не е завишена по размер. Съдът изследва конкретната тежест на процесното нарушение през призмата на приложението на чл.413, ал.2 от КТ, отчитайки всички обстоятелства по чл.83 и чл.27 от ЗАНН, като намира, че имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева е съответна на тежестта на процесното нарушение. Предвид горното съдът намира, че наложената като размер имуществена санкция от 2000 (две хиляди) лева следва да се потвърди и не следва да се намалява. Съдът намира, че така определена като размер имуществената санкция съответства на тежестта на извършеното нарушение и е съобразена с разпоредбите на чл.27, ал.2 и ал.5 и чл.83 от ЗАНН. Служебно известно е на настоящия съд, че спрямо жалбоподателя има съставен и друг АУАН и издадено НП, по което размера на наложената имуществена санкция е намален в рамките на образувано АНД при МРС. Последното е още едно основание за несподеляне на доводите за изменение на НП.

Предвид заявеното искане от процесуалния представител на въззиваемата страна ст. юрисконсулт С. К. за присъждане на разноски по делото и с оглед неговия изход, жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение, които според настоящия съд са в размер на 100 (сто) лева.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.5 вр. с ал.9 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 12 - 2300112/31.07.2023г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда” – Монтана, с което на „Й. И.” ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.София, представлявано от Р. В. Й., в качеството на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.413, ал.2 от КТ.

ОСЪЖДА „Й. И.” ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.София, представлявано от Р. В. Й., да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ” – Монтана, разноски по съдебното производство в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____